

จดหมายข่าว

พิทักษ์สิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 เดือนธันวาคม 2565 – มกราคม 2566

การดำเนินงานตามแผนเฉพาะกิจ

กิจการแก้ไขปัญหามลพิษ PM_{2.5} ปี 2565

▶ แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก
ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 – 2570)

▶ การบำบัดน้ำเสียด้วยพืชน้ำท้องถิ่น

▶ โครงการแก้ไขร่องรอยมลพิษ

แผนปฏิบัติการ

ด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 2

(พ.ศ. 2566 – 2570)

ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการจัดการขยะพลาสติกอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2560 เป็นต้นมา ได้มีการจัดทำ Road Map การจัดการขยะพลาสติก พ.ศ. 2561 – 2573 โดยได้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติกระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 – 2565) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบและมอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการขับเคลื่อน เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2564 มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของประชาชนในการลด ละ เลิกใช้พลาสติกหลัก 4 ประเภท ได้แก่ ถุงพลาสติกหูหิ้วแบบบาง ก่องโฟมบรรจุอาหาร แก้วพลาสติกแบบบาง และหลอดพลาสติก นำขยะพลาสติกเป้าหมายกลับมาใช้ประโยชน์ โดยแผน ปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2563 – 2565) จะสิ้นสุดในปี 2565

กรมควบคุมมลพิษ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 – 2570) เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานการจัดการขยะพลาสติกร่วมกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องให้เกิดความต่อเนื่อง โดยมีกระบวนการและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1. ศึกษา รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์ขยะพลาสติก ผลการดำเนินงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ตามแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2566 - 2570) และความเชื่อมโยงกับนโยบายที่เกี่ยวข้อง
2. ประชุมหารือร่วมกับกลุ่มโครงการความร่วมมือภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม เพื่อจัดการพลาสติกและขยะอย่างยั่งยืน (กลุ่ม PPP Plastics) และสถาบันพลาสติก

เกี่ยวกับกรอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 จำนวน 3 ครั้ง ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2564

3. ยกร่างแผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 และจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมทั้งจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อหารือและรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน รวม 7 ครั้ง ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – มิถุนายน 2565

4. นำแนวทางการดำเนินงานในแต่ละมาตรการที่ได้ข้อสรุปจากการหารือทุกภาคส่วนยกยกร่างเป็นมาตรการ เป้าหมาย/ผลผลิต กิจกรรม ระยะเวลา และหน่วยงานรับผิดชอบ ในช่วงเดือนกรกฎาคม 2565

5. เสนอ (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 ฉบับสมบูรณ์ต่อคณะทำงานด้านการพัฒนาการจัดการพลาสติกและขยะอิเล็กทรอนิกส์ คณะอนุกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติกและขยะอิเล็กทรอนิกส์ และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ในช่วงเดือนกันยายน - ตุลาคม 2565

แผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 กำหนดมาตรการที่เข้มข้นและเป็นรูปธรรมมากขึ้น เพื่อยกระดับการบริหารจัดการขยะพลาสติกให้ดีขึ้นกว่าเดิม โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ : ก้าวสู่การจัดการพลาสติกที่ยั่งยืน ด้วยหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Moving Towards Sustainable Plastic Management by Circular Economy)

2. กรอบแนวคิด : แผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 จัดทำภายใต้กรอบแนวคิดการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ (The Waste Management Hierarchy) และการบริหารจัดการขยะตามวัฏจักรชีวิตผลิตภัณฑ์ (Life Cycle Management Approach) โดย 1) การจัดการ ณ ต้นทาง ตั้งแต่การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Eco-Design) การผลิต และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์

ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 2) การจัดการ ณ กลางทาง ส่งเสริมการบริโภคที่ยั่งยืน เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภค โดยการใช้สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้สินค้าและบรรจุภัณฑ์ที่สามารถใช้ซ้ำ การเรียกคืนกลับไปรีไซเคิลโดยผู้ประกอบการ การลดหรือดัดใช้บรรจุภัณฑ์ที่ก่อภาระต่อสิ่งแวดล้อมและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ การสร้างกลไกการคัดแยกขยะ ณ ต้นทาง ที่สอดคล้องกับรูปแบบการกำจัดขยะ ณ ปลายทาง เพื่อให้มีการนำทรัพยากรกลับคืนจากของเสียให้มากที่สุดในรูปแบบวัสดุรีไซเคิล (Material Recovery) และพลังงาน (Energy Recovery) ทำให้เหลือขยะที่ต้องกำจัดให้น้อยที่สุด (Final Disposal) และ 3) การจัดการ ณ ปลายทาง ใช้แนวทางการจัดการขยะมูลฝอยผสมผสาน (Integrated Solid Waste Management) ตามที่กำหนดไว้ในการจัดลำดับความสำคัญของการจัดการขยะรูปแบบใหม่ โดยจัดให้มีระบบกำจัดแบบผสมผสาน โดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ก่อนการฝังกลบขั้นสุดท้าย เช่น ระบบคัดแยกและนำกลับคืนวัสดุรีไซเคิล การเผาเพื่อผลิตพลังงาน การหมักปุ๋ย เพื่อให้เหลือขยะที่ต้องฝังกลบให้น้อยที่สุด

3. เป้าหมาย

- 1) ปริมาณขยะพลาสติกเป้าหมายที่เข้าสู่ระบบฝังกลบขยะลดลงร้อยละ 100 ได้แก่ (1) ขวดพลาสติก (ทุกชนิด) (2) ฝาขวด (3) บรรจุภัณฑ์ฟิล์มพลาสติกชั้นเดียว (4) ถุงพลาสติกหูหิ้วและ (5) ถ้วย/แก้วพลาสติก
- 2) ผลิตภัณฑ์พลาสติกเป้าหมายเข้าสู่ระบบรีไซเคิล ร้อยละ 100 ได้แก่ (1) ขวดพลาสติก (ทุกชนิด) (2) ฝาขวด (3) บรรจุภัณฑ์ฟิล์มพลาสติกชั้นเดียว (4) ถุงพลาสติกหูหิ้ว และ (5) ถ้วย/แก้วพลาสติก
- 3) ลดปริมาณขยะพลาสติกที่มีโอกาสหลุดรอดลงสู่ทะเล ร้อยละ 50
- 4) มีเครื่องมือในการบริหารจัดการขยะพลาสติก

4. มาตรการ ประกอบด้วย 4 มาตรการ ดังนี้

มาตรการที่ 1 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการจัดกลุ่มและกำหนดประเภทผลิตภัณฑ์พลาสติกเพื่อเพิ่มศักยภาพในการนำกลับมารีไซเคิล กำหนดให้มีหลักเกณฑ์และมาตรฐานสำหรับผลิตภัณฑ์พลาสติก และยกระดับให้เป็นมาตรฐานเชิงบังคับ กำหนดสัญลักษณ์ให้กับประเภทผลิตภัณฑ์พลาสติกที่ต้องนำกลับเข้าสู่ระบบรีไซเคิล หรือต้องนำไปจัดการหรือกำจัด เพื่อให้ง่ายต่อการคัดแยกและสร้างการเรียนรู้ของประชาชน สนับสนุนให้มีการผลิตและใช้ผลิตภัณฑ์พลาสติกตามการจัดกลุ่มประเภทผลิตภัณฑ์พลาสติก นำหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility: EPR) มาใช้ในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติก

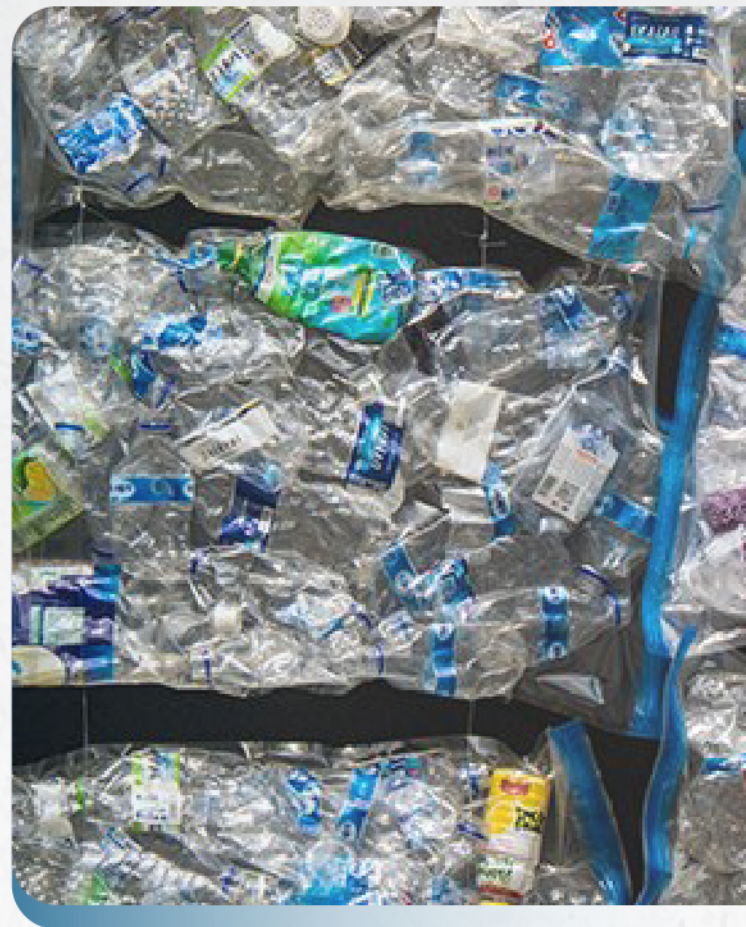
มาตรการที่ 2 การลดขยะพลาสติกในขั้นตอนการบริโภค มุ่งเน้นขับเคลื่อนกิจกรรมผ่าน ผู้จำหน่ายสินค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ตลาดสด ประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการลดขยะพลาสติกและสร้างแคมเปญ (Campaign) ระดับประเทศ เพื่อสื่อสารต่อสาธารณะภายใต้แนวทาง “งดการให้-ปฏิเสธการรับ ลดการใช้พลาสติกใช้ครั้งเดียว”

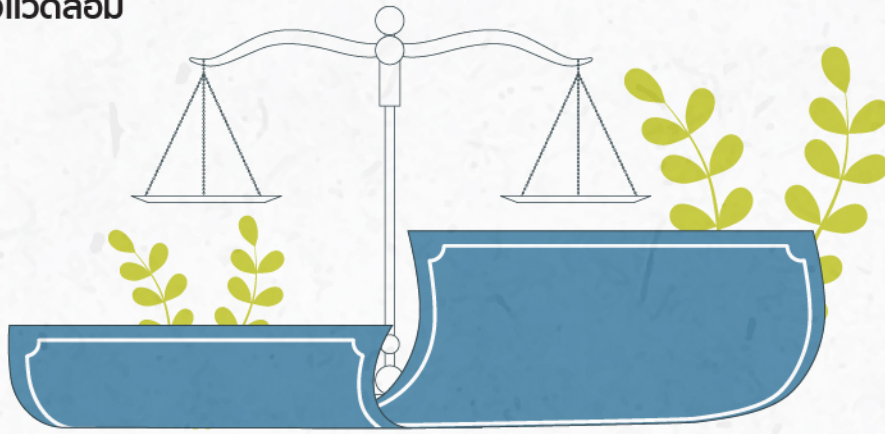
มาตรการที่ 3 การจัดการขยะพลาสติกหลังการบริโภค มุ่งเน้นการจัดการ ณ ปลายทาง โดยมุ่งเน้นการคัดแยกขยะจากบ้านเรือน สนับสนุนธุรกิจรีไซเคิล เพิ่มศักยภาพระบบการเก็บรวบรวมขนส่งขยะพลาสติกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปยังสถานที่กำจัด

มาตรการที่ 4 การจัดการขยะพลาสติกในทะเล มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการเก็บขนขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุม โดยเฉพาะพื้นที่ 23 จังหวัด พื้นที่เกาะ การจัดการขยะจากเรือท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว รวมทั้งเครื่องมือประมง เพื่อลดปริมาณขยะพลาสติกและไมโครพลาสติกลงสู่แหล่งน้ำและทะเล

แผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 ดังกล่าวได้มีการขับเคลื่อนโดยใช้เครื่องมือในการบริหารจัดการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ได้แก่ การขับเคลื่อนหลักการเพิ่มความรับผิดชอบต่อผู้ผลิต (EPR) ในการจัดการบรรจุภัณฑ์ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์พลาสติกเป็นภาคบังคับ การออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำหนดให้มีสัญลักษณ์ Eco Mark ในผลิตภัณฑ์พลาสติก มาตรฐานและระบบการรับรองวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์พลาสติกรีไซเคิล (PCR Mark) มาตรฐานและคุณลักษณะเศษพลาสติก ระบบ Digital Platform Recycle รายการสินค้าสีเขียวในระบบ Green Procurement ให้เพิ่มมากขึ้น การนำผลงานวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดและนำไปใช้ประโยชน์ และการจัดทำฐานข้อมูลพลาสติกกลางของประเทศ

การมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชนในการจัดการขยะได้ถูกนำมาใช้ขับเคลื่อนในแผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 2 ซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ มีมติเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ 5/2565 เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2565 และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

การออกประกาศมาตรฐาน มาตรการ แนวทาง และเกณฑ์ข้อกำหนด

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ปัจจุบันสถานการณ์มลพิษของประเทศไทยมีแนวโน้มไปในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเป็นผลมาจากทุกภาคส่วนร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ แผน และนโยบายสำคัญที่มุ่งป้องกัน แก้ไข และลดปัญหามลพิษ ซึ่งการออกประกาศมาตรฐาน มาตรการ แนวทาง และเกณฑ์ข้อกำหนด เป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยในการส่งเสริม ผลักดัน และแก้ไขปัญหามลพิษ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 กรมควบคุมมลพิษได้ออกประกาศมาตรฐาน มาตรการ แนวทาง และเกณฑ์ข้อกำหนดที่สำคัญ ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อใช้เครื่องมือในการบริหารจัดการมลพิษให้ทันต่อสถานการณ์ ดังนี้

การจัดการมลพิษทางน้ำ

- การกำหนดให้อาคารประเภท ค. เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่สาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2564 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2565 เล่ม 139 ตอนพิเศษ 18 ง หน้า 42)
- มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากสถานประกอบการขนาดเล็กที่ผลิตสินค้าหรือให้บริการบางประเภท (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2565 เล่ม 139 ตอนพิเศษ 48 ง หน้า 29)
- เพิ่มเติมวิธีการตรวจสอบค่าบีโอดี พ.ศ. 2565 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2565 เล่มที่ 139 ตอนพิเศษ 171 ง หน้า 70)
- มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากโรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า พ.ศ. 2565 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2565 เล่ม 139 ตอนพิเศษ 238 ง หน้า 9)

การจัดการมลพิษทางอากาศ

- มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์ชนิดเผาไหม้ภายในที่มีการจุดระเบิดด้วยประกายไฟและใช้น้ำมันปิโตรเลียมเป็นเชื้อเพลิง พ.ศ. 2564 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2565 เล่ม 139 ตอนพิเศษ 48 ง หน้า 18)
- มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนของรถยนต์ที่ใช้เครื่องยนต์ชนิดเผาไหม้ภายในที่มีการจุดระเบิดด้วยประกายไฟและใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง พ.ศ. 2564 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2565 เล่ม 139 ตอนพิเศษ 48 ง หน้า 22)
- มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์และก๊าซไฮโดรคาร์บอนของรถยนต์ไฮบริด พ.ศ. 2564 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2565 เล่ม 139 ตอนพิเศษ 48 ง หน้า 26)

การบำบัดน้ำเสีย ด้วยพืชน้ำท้อถิ่น

น้ำเสียมักมีปริมาณมากเกินไปจนขีดความสามารถที่แหล่งน้ำธรรมชาติจะปรับตัวได้ทัน ทำให้แหล่งน้ำมีคุณภาพเสื่อมโทรมลงและในที่สุดกลายเป็นน้ำเน่าเสีย สิ่งมีชีวิตที่เคยอาศัยอยู่ในน้ำไม่อาจดำรงชีวิตต่อไปได้

โครงการวิจัยการบำบัดน้ำเสียด้วยพืชน้ำในท้องถิ่น จากผลงานวิจัยของสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้นำแนวคิดมาจากโครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำรินำพืชที่มีอยู่แล้วในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งทีมวิจัยได้ศึกษาประสิทธิภาพการบำบัดน้ำเสีย โดยใช้พืชที่มีอยู่ในท้องถิ่น 5 ชนิด ได้แก่ บอน คล้าน้ำ กราซีนี เฮลิโคเนีย และว่านน้ำ

โดยทดลองปลูกพืชแต่ละชนิดดังกล่าวลงดินในบ่อคอนกรีตขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 80 เซนติเมตร และอนุบาลพืชเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ค่อยๆ เพิ่มน้ำเสียเข้าไปในบ่อเพื่อให้พืชสามารถปรับตัวได้ในน้ำเสีย ให้มีความสูง 30 เซนติเมตร พักน้ำไว้ 7 วัน 14 วัน และ 21 วัน จากนั้นวิเคราะห์ค่าบีโอดี ค่าซีโอดี ปริมาณไนโตรเจน ฟอสฟอรัส ของแข็งแขวนลอย และไขมัน ที่เหลืออยู่ในน้ำเสีย หลังครบกำหนดระยะเวลาทดลอง

พบว่าเพียง 7 วัน พืชแต่ละชนิดสามารถบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพดีขึ้นและสามารถปล่อยลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติได้โดยไม่เป็นผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากพืชและสาหร่ายเซลล์เดียวในน้ำเสียเกิดกระบวนการสังเคราะห์แสงและช่วยเพิ่มออกซิเจนให้กับน้ำเสีย จุลินทรีย์ในน้ำเสียจึงย่อยสลายสารอินทรีย์ในน้ำเสียได้มากขึ้นและช่วยลดค่าบีโอดีในน้ำเสียลงได้

นอกจากพืชจะช่วยบำบัดน้ำเสียแล้ว ดินยังช่วยทำหน้าที่กรองน้ำเสียอีกทีหนึ่งก่อนปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ และจากการวิจัยพบว่าพืชแต่ละชนิดมีประสิทธิภาพในการบำบัดน้ำเสียชุมชนได้ประมาณ 80% เช่น คล้าน้ำ มีประสิทธิภาพในการบำบัดไนโตรเจนสูงที่สุด ส่วนกราซีนี สามารถบำบัดฟอสฟอรัสได้ดีที่สุด และว่านน้ำ สามารถบำบัดไขมันและของแข็งแขวนลอยในน้ำเสียได้ดีที่สุด

การดำเนินงาน ตามแผนเฉพาะกิจการแก้ไขปัญหา

ฝุ่นละออง PM_{2.5} ปี 2565

กรมควบคุมมลพิษ ได้จัดทำแผนเฉพาะกิจเพื่อการแก้ไขปัญหาหมอกควันด้านฝุ่นละออง ปี 2565 และดำเนินการและประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินงานตามแผนเฉพาะกิจฯ ภายใต้แนวคิด “1 สื่อสาร 5 ป้องกัน 3 เเช็ชยูเหตุ” สรุปผลการดำเนินงานตามแผนเฉพาะกิจเพื่อการแก้ไขปัญหาหมอกควันด้านฝุ่นละอองในปี 2565 ได้ดังนี้

การดำเนินงานด้าน “สื่อสาร”: พัฒนาระบบคาดการณ์ฝุ่นละอองล่วงหน้า 7 วัน เพื่อแจ้งเตือนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชน ให้เตรียมรับมือสถานการณ์วิกฤตฝุ่นละออง มีการสื่อสารประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ประชาชนในรูปแบบ One Voice Team ให้ใกล้ชิดกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ On Air, Online, On Ground และ On influ’s ติดตามเฝ้าระวังสถานการณ์ฝุ่นละออง พร้อมทั้งรายงานสถานการณ์ฝุ่นละอองอย่างต่อเนื่องผ่านช่องทางสื่อสาร Social Media ต่างๆ จัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้แก่เกษตรกรส่งเสริมการจัดเก็บเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร สนับสนุนการจัดทำห้องปลอดฝุ่น และจัดทำมาตรการป้องกัน แก้ไขปัญหาฝุ่นละอองในสถานศึกษา

การดำเนินงานด้าน “ป้องกัน”: จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าหมอกควัน และฝุ่นละออง PM_{2.5} ดำเนินโครงการ “ชิงเก็บ ลดเผา” โดยในปี 2565 ชิงเก็บขนเชื้อเพลิงได้ 3,402 ตัน มากกว่าเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ที่ 3,000 ตัน บริหารจัดการเชื้อเพลิงแบบครบวงจรด้วยแอปพลิเคชัน Burn Check จัดฝึกอบรมจิตอาสาพระราชทาน ตามโครงการปลูกป่าเพื่ออนุรักษ์ ปั้นฟูป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน และป้องกันไฟป่า สร้างเครือข่ายการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน 1,667 เครือข่าย และขอความร่วมมือจากผู้ค้ำน้ำมันนำดีเซลที่มีค่ากำมะถันต่ำระดับ EURO5 มาจำหน่ายในช่วงวิกฤตฝุ่น และสนับสนุนการใช้พลังงานสะอาด และพลังงานทางเลือกเพื่อลดปัญหาฝุ่นละออง PM_{2.5}

การดำเนินงานด้าน “เช็ชยูเหตุ”: ดำเนินการตรวจจับรถยนต์ควันดำ ยกระดับมาตรฐานใหม่ในการตรวจจับควันดำให้เข้มงวดกว่าเดิม 15 % เริ่ม 13 เมษายน 2565 และผลการตรวจวัดค่าควันดำรถบรรทุกและรถโดยสารทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2564 ถึง 30 กันยายน 2565 รวมตรวจรถทั้งสิ้น 287,345 คัน พบรถที่มีค่าควันดำเกินเกณฑ์ฯ จำนวน 1,795 คัน จัดทำโครงการคลินิกรถ ลดฝุ่น PM_{2.5} เพื่อสนับสนุนการตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์ และการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง ดำเนินการตรวจสอบโรงงานและเพิ่มความเข้มข้นในการควบคุมการระบายมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมอุตสาหกรรม จัดทำมาตรการในการป้องกันแก้ไขปัญหาไฟป่า สนับสนุนกำลังพลชุดปฏิบัติการพิเศษไฟป่า 15 ชุด 225 นาย และจัดตั้งกองอำนวยการควบคุมไฟป่าในพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟป่าจำนวน 16 กองอำนวยการ และจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันในพื้นที่ป่า มีการตรวจสอบจุด HOT SPOT และเข้าไปดับไฟลาดตระเวนเพื่อตรวจตรา เฝ้าระวังการเกิดไฟ ในพื้นที่ป่า และกำหนดตัวชี้วัดร่วมอาเซียนในการลดจุดความร้อนร้อยละ 20 รวมถึงดำเนินงานความร่วมมือทวิภาคีกับประเทศเพื่อนบ้าน “โครงการส่งเสริมการจัดการคุณภาพอากาศในเมียนมา เพื่อแก้ไขปัญหาหมอกควันทางอากาศจากฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM_{2.5})”

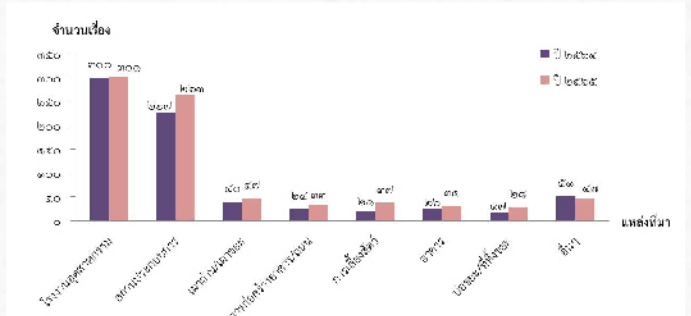

การแก้ไข

เรื่องร้องเรียน ปัญหามลพิษ

ในปี พ.ศ. 2565 กรมควบคุมมลพิษ ได้รับแจ้งเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษ จำนวน 787 เรื่อง โดยช่องทางในการรับแจ้งเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษที่มีการใช้บริการสูงสุด ได้แก่ สายด่วน 1650 ปัญหามลพิษที่ได้รับการแจ้งเรื่องร้องเรียนมากที่สุด ได้แก่ ปัญหากลิ่นเหม็น จำนวน 549 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา คือ ปัญหาฝุ่นละออง/เขม่าควัน จำนวน 353 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 26 และปัญหาเสียงดัง/เสียงรบกวน จำนวน 232 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 17 เมื่อพิจารณาประเภทแหล่งที่มาของปัญหามลพิษที่ได้รับการแจ้งเรื่องร้องเรียน พบว่าเป็นโรงงานอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน จำนวน 301 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมาคือ สถานประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข จำนวน 263 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 33 ลักษณะการประกอบการกิจการโรงงานที่ได้รับแจ้งส่วนใหญ่เป็นกิจการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง ผลิตภัณฑ์พลาสติก และผลิตภัณฑ์จากพืชผลทางการเกษตร ซึ่งการดำเนินงานที่ผ่านมากรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนด้านมลพิษ ประสานสำนักงานเขตดำเนินการแก้ไขปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาตรวจสอบและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนแล้ว จำนวน 568 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 72 และจะได้อำนาจติดตามแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนที่อยู่ระหว่างดำเนินการให้ครบถ้วนต่อไป

สถิติเรื่องร้องเรียนแยกตามปัญหามลพิษ ปี พ.ศ. 2564 - 2565

ผลการดำเนินงาน ของศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม

(Environmental Protection Unit : EPU)

ในปี 2565 ศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษ ได้รับแจ้งเรื่องร้องเรียนปัญหามลพิษและการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชน จำนวนกว่า 1,088 เรื่อง โดยเป็นกรณีที่พบการกระทำความผิดซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม จนนำไปสู่ขั้นตอนการดำเนินการตามกฎหมายทุกฉบับ บางกรณีมีผู้ก่อมลพิษชดใช้ค่าใช้จ่ายภาครัฐแล้ว บางกรณีอยู่ระหว่างฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลให้เกิดการขนย้ายของเสียออกจากพื้นที่และสง่าการจัดอย่างถูกต้อง และบางกรณีอยู่ระหว่างการร้องทุกข์กล่าวโทษและประเมินความเสียหาย

กรณีการปนเปื้อนจากโรงงานรับกำจัดกากของเสียของบริษัท วิน โพรเสส จำกัด ตำบลบางบุตร อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง

- ปัจจุบันพนักงานอัยการจังหวัดระยองได้เสนอคดีเพื่อฟ้องร้องค่าเสียหายต่อทรัพยากรของรัฐ ตามมาตรา 96 และ 97 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ต่อศาลจังหวัดระยองแล้ว เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2565

กรณีการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่เอกชน ตำบลลิ้ม อำเภอนานนาค จังหวัดลพบุรี

- ปัจจุบันอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาคดีอาญาตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ของสำนักงานอัยการจังหวัดลพบุรี
- เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2565 ได้มีการขนย้ายของเสียออกนอกพื้นที่และส่งไปกำจัดแล้ว จำนวน 100 ตัน

กรณีการลักลอบทิ้งกากของเสียพื้นที่ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต จังหวัด ฉะเชิงเทรา

- กรมควบคุมมลพิษไปกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนที่สถานีตำรวจสนาชัยเขตเพื่อให้นำตัวบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดิน
- กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับข้อมูลคดีนี้ไปดำเนินการเพื่อขยายผลหาแหล่งที่มาและผู้ร่วมกระทำความผิดรายอื่นด้วย
- ติดตามตรวจสอบการปนเปื้อนในพื้นที่ เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม 2565 และจะมีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบถึงจังหวัดฉะเชิงเทรา

กรณีเหตุรั่วไหลของสารเคมีจากถังเก็บสารเคมีของบริษัท ไมต้า วัน จำกัด ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา

- กรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการติดตามการขนย้ายของเสียออกไปกำจัดยังบริษัท รับกำจัดของเสีย จำนวน 9 แห่ง พบว่า มีของเสียทั้งสิ้น 9 ประเภท และมีปริมาณของเสียทั้งสิ้น 20,303.44 ตัน ซึ่งได้ขนย้ายของเสียไปกำจัดแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2565

กรณีเหตุเพลิงไหม้อาคารภายในโรงงานบริษัท แวกซ์ กาเบจ ไรไซเคิล เซ็นเตอร์ จำกัด ตำบลรางบัว อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

- กรมควบคุมมลพิษ ได้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษที่สถานีตำรวจภูธรจอมบึง เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2565 และจะรวบรวมค่าใช้จ่ายและค่าเสียหายจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินคดีแพ่งตามมาตรา 96 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535
- กรมควบคุมมลพิษและกรมโรงงานอุตสาหกรรม นำเสนอการดำเนินการแก้ไขปัญหากรณีดังกล่าวต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม 2565 ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ กระทรวงอุตสาหกรรมดำเนินการนำของเสียและวัตถุอันตรายที่อยู่ภายในพื้นที่บริษัท แวกซ์ กาเบจ ไรไซเคิล เซ็นเตอร์ จำกัด ทั้งหมดออกไปกำจัดให้ถูกต้องตามกฎหมายและหลักวิชาการและจัดการแก้ไขปัญหาพื้นที่ปนเปื้อนมลพิษและพื้นที่โดยรอบ และเรียกร้องค่าใช้จ่ายในการจัดการดังกล่าว จากบริษัทฯ ต่อไป

กรณีกลิ่นเหม็นรบกวน การปนเปื้อนในน้ำใต้ดินและการระบายน้ำทิ้งของบริษัท เอกอุทัย จำกัด ตำบลคลองกระจิง อำเภอสรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

- กรมควบคุมมลพิษ ได้ให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองจังหวัดนครสวรรค์ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2565 โดยศาลมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2565 ดังนี้
 - (1) กรมโรงงานอุตสาหกรรมและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ ใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ควบคุมการประกอบกิจการโรงงานของบริษัทฯ ให้เป็นไปตามที่ได้รับการอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน รวมทั้งระงับเหตุเดือดร้อนรำคาญที่เกิดจากการประกอบกิจการ ให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด
 - (2) องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระจิงใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ตรวจสอบควบคุมและระงับเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น ผุ่น และสารปนเปื้อนในแหล่งน้ำที่เกิดจากการประกอบกิจการของบริษัทฯ มิให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง
 - (3) ให้หน่วยงานตามข้อ (1) และ (2) ดำเนินการให้บริษัทฯ จัดทำแผนฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดินและดำเนินการตามแผนดังกล่าว รวมทั้งจัดทำแผนฟื้นฟูแหล่งน้ำผิวดิน น้ำใต้ดิน และดำเนินการตามแผนในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการของบริษัทฯ ภายในโรงงานและบริเวณนอกโรงงานให้มีความปลอดภัย
- ปัจจุบันบริษัทฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อยู่ระหว่างการปฏิบัติตามคำพิพากษาของศาลปกครองนครสวรรค์

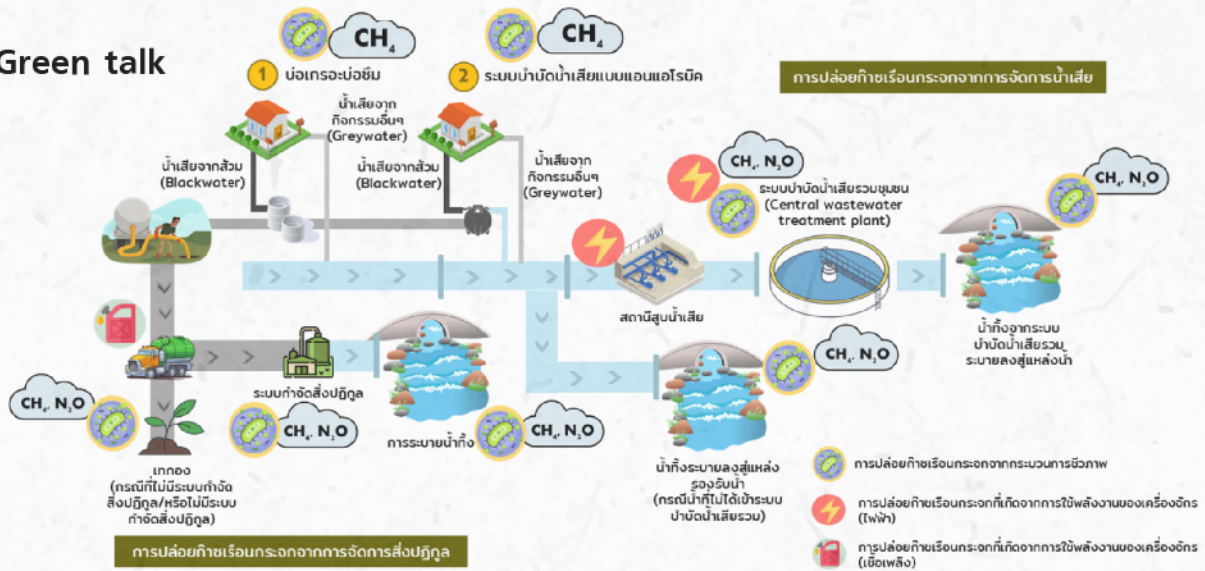
กรณีการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลธรรมเสน อำเภโพนารามจังหวัดราชบุรี

- ผู้กระทำความผิดได้นำน้ำเสียที่มีการนำมาทิ้งในพื้นที่ตำบลธรรมเสนออกไปกำจัดยังบริษัทรับกำจัดของเสียแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2565 และได้ดำเนินการชดเชยค่าเสียหายให้กับประชาชนที่ได้รับความเสียหายเรียบร้อยแล้ว

การลักลอบฝังกลบกากอุตสาหกรรมในพื้นที่ของบริษัท เอกอุทัย จำกัด ตำบลกลางดง อำเภอบางขัน จังหวัดนครราชสีมา

- กรมควบคุมมลพิษ จะดำเนินการรวบรวมค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 96 และ 97 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- และปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาตีอาญาตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 ของพนักงานอัยการจังหวัดสัคิ้ว

จากการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม ที่มีผลงานเชิงประจักษ์เป็นรูปธรรม เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนและคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมควบคุมมลพิษจึงได้รับรางวัลเลิศรัฐประจำปี 2565 จากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ประเภทสัมฤทธิ์ผล ประชาชนมีส่วนร่วม (Effective Change) ระดับดี คือ “ศูนย์ปฏิบัติการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม : รูปแบบการแก้ไขปัญหามลพิษเชิงรุกอย่างบูรณาการ” โดยกรมควบคุมมลพิษมุ่งมั่นที่จะเป็นองค์กรพิทักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นที่พึ่งแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชนต่อไป

การปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากภาคน้ำเสียชุมชน

น้ำเสียชุมชน มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ 1) น้ำเสียจากส้วม (Blackwater) 2) ส่วนของแข็งหรือตะกอนของสิ่งปฏิกูล และ 3) น้ำเสียจากกิจกรรมอื่นจากบ้านเรือน (Greywater) ทั้งนี้ ในการจัดการน้ำเสียชุมชนของประเทศไทยจะมีการติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียแบบติดกับที่บ้านเรือนหรืออาคาร เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึม ถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูป เป็นต้น รวมทั้งมีการรวบรวมน้ำเสียจากชุมชนเพื่อส่งไปบำบัดที่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ซึ่งทุกกระบวนการจัดการน้ำเสียชุมชนจะมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมา เช่น ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N₂O) ก๊าซมีเทน (CH₄) เป็นต้น

โดยแผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี 2564 – 2573 สาขาการจัดการของเสียชุมชน ภายใต้แผนที่นำทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศ ปี พ.ศ. 2564 – 2573 (Nationally Determined Contribution; NDC) ระบุว่า มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาการจัดการของเสีย (กิจกรรมการกำจัดขยะมูลฝอยและการบำบัดน้ำเสีย) 11.83 Mt-CO₂eq ซึ่งมาจากการบำบัดน้ำเสียภาคอุตสาหกรรมและภาคชุมชน 6.376 Mt-CO₂eq (ร้อยละ 53.90) และจากเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกสาขาการจัดการของเสียทั้งหมดจำนวน 2 Mt-CO₂eq นั้น กลุ่มมาตรการจัดการน้ำเสีย ประกอบด้วย 1) มาตรการเพิ่มการผลิตก๊าซชีวภาพจากน้ำเสียอุตสาหกรรมด้วยการนำก๊าซมีเทนกลับมาใช้ประโยชน์ 2) มาตรการจัดการน้ำเสียอุตสาหกรรมอื่นๆ และ 3) มาตรการจัดการน้ำเสียชุมชน ต้องลดก๊าซเรือนกระจกให้ได้ 0.7 Mt-CO₂eq

ทั้งนี้ มาตรการสำหรับการจัดการน้ำเสียชุมชน ประกอบด้วย 2 มาตรการ ดังนี้

1. มาตรการที่ 1 ลดก๊าซเรือนกระจก ประกอบด้วย 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1) การเพิ่มการรวบรวมน้ำเสียเข้าสู่ระบบ/ขยายพื้นที่ให้บริการและบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนด และ 2) การเพิ่มจำนวนระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนในพื้นที่สำคัญ โดยส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการบำบัดน้ำเสียด้วยระบบที่ใช้อากาศ (Aerobic System) หรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานที่กำหนด

2. มาตรการที่ 2 สนับสนุนการลดก๊าซเรือนกระจก ประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก ได้แก่ 1) การลดปริมาณความสกปรกของน้ำเสียชุมชนจากแหล่งกำเนิด ด้วยการส่งเสริมการผลิตและใช้ผลิตภัณฑ์ประหยัดน้ำและผลิตภัณฑ์บำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน 2) การนำน้ำทิ้งและกากตะกอนจากระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนมาใช้ประโยชน์ และ 3) พัฒนาระบบการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวม

โดยมาตรการที่ 1 ซึ่งเป็นมาตรการหลักในการลดก๊าซเรือนกระจกในส่วนของระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน มีเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกปี 2573 จำนวน 50,000 tons CO₂eq และมีเป้าหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน มีน้ำเสียเข้าระบบฯ เกินร้อยละ 75 ของความสามารถในการรองรับของระบบ และก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนเพิ่มเติม เพื่อบำบัดน้ำเสียให้ได้เพิ่มขึ้น 377,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

กรมควบคุมมลพิษ - สสส. สานพลังสมาคมชาเล้ง และร้านรับซื้อของเก่า

8 ธันวาคม 2565 นางสาวปรีญาพร สุวรรณเกษ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ (คพ.) เป็นประธานเปิดการฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพชาเล้งและร้านรับซื้อของเก่า ภายใต้กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพชาเล้งและร้านรับซื้อของเก่า โครงการพัฒนาและบริหารจัดการการคัดแยกและนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชาเล้งและร้านรับซื้อของเก่า ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) สมาคมชาเล้งและร้านรับซื้อของเก่า และเพจลุงชาเล้งกับขยะที่หายไป ร่วมสนับสนุน

การประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2570)

16 ธันวาคม 2565 นายแพทย์อรรถพล แก้วสัมฤทธิ์ รองอธิบดีกรมอนามัย และนายพรศักดิ์ ภู่อิ่ม รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ (คพ.) ร่วมเป็นประธานเปิดการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ระยะที่ 4 (พ.ศ. 2566 – 2570) ณ กรมอนามัย และผ่านระบบออนไลน์ โดยมีผู้แทน คพ. และหน่วยงานภาคีเครือข่ายด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุมฯ ซึ่งที่ประชุมได้ร่วมกันระดมความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติฯ ระยะที่ 4

ซึ่งประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 ยกระดับการจัดการสุขภาพและสุขอนามัยให้ปลอดภัยและได้มาตรฐาน กลยุทธ์ที่ 2 ป้องกันและลดความเสี่ยงสุขภาพจากภัยคุกคามรูปแบบใหม่ กลยุทธ์ที่ 3 บูรณาการการจัดการสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อเมืองสุขภาพดี กลยุทธ์ที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมาตรการ แนวทางการดำเนินงาน และโครงการสำคัญ โดยฝ่ายเลขานุการฯ จะนำความเห็นและข้อเสนอแนะไปปรับปรุง (ร่าง) แผนปฏิบัติการฯ ระยะที่ 4 และเสนอคณะกรรมการอนามัยสิ่งแวดล้อมพิจารณาต่อไป

คพ. ลงพื้นที่หาวิธีแนวทาง การแก้ไขปัญหามลพิษ ในพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ หมู่เกาะพีพี จังหวัดกระบี่

8 - 10 มกราคม 2566 นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ พร้อมด้วยสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 15 (สคพ.15) และเจ้าหน้าที่ ลงพื้นที่เขตควบคุมมลพิษหมู่เกาะพีพี จ.กระบี่ เพื่อสำรวจสภาพปัญหาน้ำเสียและติดตามความก้าวหน้าการก่อสร้างระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสียบริเวณอ่าวโละดาลัม อ่าวตันไทร และอ่าวโละบาเกา การคัดแยกรวบรวม ขนถ่าย และกำจัดขยะมูลฝอย การจัดการมูลฝอยติดเชื้อและของเสียอันตรายจากชุมชน และประชุมหารือร่วมกับผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดกระบี่ อุทยานแห่งชาติหาดนพรัตน์ธารา-หมู่เกาะพีพี และองค์การบริหารน้ำเสีย เพื่อวางแผนการดำเนินงานแก้ไขปัญหาน้ำเสียบริเวณอ่าวโละดาลัม อ่าวตันไทร และอ่าวโละบาเกา ในระหว่างที่การก่อสร้างระบบยังไม่แล้วเสร็จ การแก้ไขปัญหาน้ำเสียบริเวณแหลมตง การระบายน้ำเสียและของเสียจากเรือท่องเที่ยวลงสู่ทะเล ปัญหาขยะตกค้าง มีปริมาณขยะเป็นจำนวนมากบนเกาะพีพี และการจัดการสิ่งปฏิกูล เป็นต้น

คพ. ประชุมความร่วมมือการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมใช้ในการแก้ไขปัญหามลพิษ และลดผลกระทบจากฝุ่น PM_{2.5}

12 มกราคม 2566 นายปิ่นสักก์ สุรัสวดี อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ (คพ.) เป็นประธานจัดประชุมหรือความร่วมมือการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมมาใช้ในการแก้ไขปัญหามลพิษและลดผลกระทบจากฝุ่น ร่วมกับ รศ.ดร. ปัทมาวดี โพชนุกูล ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม PM_{2.5}

ที่ประชุมได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการขับเคลื่อนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้ออกมาตอบโจทย์การแก้ไขปัญหามลพิษตามภารกิจของกรมควบคุมมลพิษ โดยผลการประชุมสรุปได้ ดังนี้ 1.รับทราบกรอบแนวทางการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม การแก้ไขปัญหามลพิษและงานด้านการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมและมลพิษ โดยเฉพาะในประเด็นการแก้ไขปัญหามลพิษและลดผลกระทบจากฝุ่นละออง PM_{2.5} 2. เห็นควรมีการประชุมหารือเป็นระยะเพื่อกำหนดทิศทางการทำงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษ/การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนหรือนโยบายในการแก้ไขปัญหามลพิษและการบริหารจัดการในเชิงพื้นที่

คณะผู้จัดทำ จดหมายข่าวออนไลน์

จดหมายข่าว

พิทักษ์สิ่งแวดล้อม

ที่ปรึกษา

นายปิ่นศักดิ์ สุรัสวดี อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

นางสาวปรีญาพร สุวรรณเกษ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

นายพรศักดิ์ ภู่อิ่ม รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

บรรณาธิการ

นายชานัน ตีระนวัต

นายนิทร คงเพชร

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นางสาวชมพูนุท ทับทิมชัย

นางสาวพรทิพย์ ศักดิ์เดชธำรง

กองบรรณาธิการ

นายสรารัฐ นาแรมงาม

นางสาวนฤมล นาคมี

นางสาวธฤชวรรณ นนทพุทธ

นางสาวประไพศรี อาสนรัตน์จินดา

นางสาวจิระวดี สดแสงจันทร์

นางสาววัลภา จุฬารัตน

นายบรรพต ทองนาค

นายมนต์ชัย จันทร์ศิริ

นางสาวสิริจิตร์ จิตต์ศิริ

นางอรอุมา พันธุ์พงศ์

นายกฤษณะ บรรณประเสริฐ

ฝ่ายศิลป์

นายนิวัตร อินดีะวัฒน์

นายเตโช เชนูชาญ